

*Mi priti je skoz brezno duše,
skoz pekel njen, tja v čisti svet,
po lačnih, žejnih letih suše
k vstajenju bičan in razpet?*

TERCINE O SMRTI

VIPOТNIK CENE

*Ne jenja veter, žrebec neugnani,
pod temnim nebom v tej poslednji uri
besneti kakor bog, ki razuzdani*

*ga kličejo drznó pred svoje duri.
Na svodu ugaša luč in svet razpada,
duhá pa stvar nobena več ne buri,*

*odšla je v pozabljenje vsaka nada,
kakor splahni poleti sneg na gori;
ponižno je telo, ko zev prepada*

*ponuja mu na dnu počitek bori.
Umiranje mi je oko zatelo,
ne najde več moči, da gori*

*za čredo zvezd živó bi hrepenelo,
ki mesec jih privabi z žarom zlatim,
ko noč norčava toplih sanj odelo*

*razgrne nad preprostim in bogatim.
Ze ginem v mir brezkraven in trohnobo:
Temá mogočna, zadnji moj pobratim,*

*zastri ves gnus, vse blato in vso zlobo,
za novi dan me, krhko smet, pregneti,
da vsrknem smeh življenja, ne tegobo!*

*Naj svetla kaplja bom, ki v zemljo leže,
kadár pa se povrne leto mlado,
se vozel smrti v cvet blesteč razveže,
da blago sonce ga poljubi rado.*